

FITXA PER A TREBALLAR

PIZZA A la "BASURINI"

Amb aquesta activitat treballem

Balafiament d'aliments.

Repercussions dels nostres actes.

Cooperació i ciutadania.

ODS: **2** i **12** Tots dos molt influïts i relacionats amb el balafiament d'aliments.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo *Pizza a la basurini*.

Cicles 1, 2, 3

Consideracions prèvies

Els autèntics superherois han de tindre una sèrie de capacitats que els permetan estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se li plantegen. Deuen aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aqueixes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se de l'après en la història.

Hi ha diversos ensenyaments importants que es trauen d'aquest conte:

- Ser conscients de les ocasions en les quals, en la nostra vida quotidiana, estem balafiant menjar.
- Prendre consciència que, en un món global, tots els comportaments són importants.
- Sentir l'important que és ajudar altres persones a sensibilitzar-se.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar la lectura, i depenent de l'edat de la classe podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han comprés el contingut de la lectura.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Verdaderes o Falses:

- Se celebra l'aniversari de Pepo.
- En el súper, hi havia escassetat de menjar.
- Pepo va veure en el súper com es tirava molt de menjar.
- En l'aniversari va sobrar pizza i se la van emportar a casa.
- En el col·legi, van descobrir que mai es tirava el menjar del menjador.
- Van decidir callar-se i no comptar a ningú el que havien descobert.
- El vilà responsable és Capità Balafiament.
- Un autèntic Superheroi mobilitza a tothom contra la injustícia.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- Quins són els casos de desaprofitament d'aliments que apareixen en la història? Coneixeu exemples similars?

Tenint en compte que, cada vegada que tirem menjar al fem, demanem més del que podem menjar, juguem amb els aliments, etc., estem col·laborant amb Capità Balafiament...

- Éreu conscients que, moltes vegades, som els qui l'ajudem a aconseguir els seus objectius? Penseu individualment per a ser conscients i els qui vulguen compartir-ho en laire, que ho facen.
- Quines accions se'ns ocorren que podem realitzar per a evitar col·laborar amb Capità Balafiament?
- Quina és la resposta de Pepo i els seus amics i amigues, davant el descobriment d'aquesta situació?
- Ens sembla una bona estratègia sensibilitzar a altres persones sobre aquestes coses? Ho heu fet alguna vegada?
- Què se'ns ocorre que podem fer per a donar a conèixer aquest tema?

Comenteu els ensenyaments d'aquest conte que us hagen cridat més l'atenció.

PIZZA A LA "BASURINI"

Hui ha sigut un dia increïble. Els de l'E.S.I. (Equip de Superherois Investigadors) hem eixit en la tele. Bé, realment nosaltres no, el nostre vídeo.

Ahhh! Voleu saber el que ha ocorregut? Us ho explicaré:

Realment tot va començar fa unes setmanes, el finde que celebrem l'aniversari d'Irene. Aquella vesprada ho passem genial. Primer vam fer una yincana pel barri, amb pistes i unes proves súper divertides, i a l'hora de sopar un concurs de pizzes!, No hi ha res que m'agrade més que un tros de pizza! Bo sí, hi ha alguna cosa...dos trossos de pizza!

Però abans d'això, al matí, acompanyem al pare d'Irene a comprar tot el que es necessitava quina llista de coses! Per a tardar menys, ens dividim les tasques i a mi em va tocar anar per iogurts per a les postres.

Quan vaig arribar a aqueixa zona quasi em muir de fred!

M'havien deixat triar els sabors i ho tenia clar: xocolata i plàtan. Però quan vaig començar a buscar no podia creure-m'ho!: hi havia iogurts de milers de sabors, de fruites, amb trossos, sense trossos, amb sucre, sense sucre, amb nata, 0% sense greix, Light, natural ...Què serà un iogurt natural? És que la resta no ho són?

Em semblava una passada poder triar entre tants tipus de postres. Al final, vaig agafar un munt de sabors diferents, total..., podent triar...

Després vaig ser a la xarcuteria a reunir-me amb els altres per a triar els ingredients de les pizzes.

Ufff no podia creure-ho! una altra vegada el mateix malson! Munt de tipus de pernil de york, de xòped, de mortadel·la, no sé quantes classes de formatges... No sabíem què triar, podíem fer moltes pizzes diferents!

Mentre veia totes aqueixes prestatgeries plenes i plenes de menjar em vaig recordar que en el col·le no deixen de repetir-nos que hi ha milions de persones que passen fam en el món. És impossible! Ací hi ha menjar per a tota la Humanitat!

Com estava pensant en tot això en arribar a l'aparcament, em vaig adonar que m'havia oblidat una de les bosses!

—Però quin cap tens, Pepo —em vaig dir—, camina, corre per ella, mentre traïem el cotxe i t'esperem a l'eixida.

Encara sort que la bossa seguia en la caixa!, però en intentar eixir em vaig perdre i vaig acabar en una zona on hi havia uns contenidors de fem molt grans. Dos empleats amb capells de plàstic i guants, estaven omplint-los amb paquets que treien d'un carro. Estaven tirant menjar? Això em semblava, així que em vaig acostar a ells:

—Hola, que esteu fent?

—Hola xaval! Estem tirant els aliments ja caducats, i els que no es poden vendre perquè estan lletjos. Veus? Aquestes tomaques, per exemple, ja estan pochos.

—Que estan pochos? Perquè jo els veig perfectes.

—Nosaltres també, però són ordres i cal complir-les.

Em vaig quedar gelat. En aqueix moment, un crit des del cotxe va fer que em marxara xiulant, sense poder donar més voltes a l'assumpte.

El sopar va ser genial, les pizzes estaven delicioses, però no vam poder acabar-les totes Era massa menjar! I calia deixar lloc per a les postres i el pastís.

Jo pensava que, en acabar l'aniversari, les repartiríem i podria sopar-la l'endemà, que guay! Si anara per mi, menjaria pizza tots els dies!

Però mentre ajudàvem a recollir la taula, en entrar en la cuina, em vaig trobar amb una escena horrible, quasi em cauen els plats que portava a les mans! Un oncle d'Irene estava tirant al fem la pizza que havia sobrat!

—Per què has fet això? —li vaig preguntar sorprès.

—Una vegada que es queda freda ja no hi ha qui se la menge. A això demà no se li pot clavar la dent.

Cooooommm! El meu menjar favorit, tots els ingredients que havíem anat a comprar al súper, tot el nostre esforç, tot el temps que ens havia costat preparar-la i totes les meues il·lusions de poder gaudir d'ella l'endemà tirades al fem!

Llavors vaig recordar això del matí: estàvem davant un cas molt greu d'actuació del Capità Balafiament. Era clar que davant els Supervilans mai cal baixar la guàrdia. Com havia aconseguit el Capità Balafiament colar-se a casa d'Irene?

Aqueix no era el moment de dir-li res a ningú per a no desbaratar el aniversari a la meua amiga, però en arribar a casa vaig posar la informació en ordre i vaig preparar tot per a una reunió urgent el dilluns en classe.

—Què passa Pepo? Per què has convocat a l'equip E.S.I.? —va dir Irene

—El dissabte, durant el teu aniversari, vaig trobar evidències de l'actuació d'un dels Supervilans; ni més ni menys que del Capità Balafiament.

Vaig col·locar la meua pissarra en el banc i vaig recordar qui era i com actuava: el seu objectiu és que milions de persones no mengen cada dia, i l'aconsegueix fent que grans quantitats de menjar acaben en el fem. A continuació, els vaig contar els dos episodis de desaprofitements que vaig veure aqueix dia.

—Però això és horrible! —va dir Lucas—, Què podem fer?

—Hem de buscar més proves de la seua actuació. Controlarem tots els llocs del barri on pot actuar; els he localitzats i distribuït els llocs d'observació per a les vesprades:

Irene, tu estaràs en el bar de Paco.

Lucas, tu vigilaràs l'hamburgueseria.

I jo tornaré al supermercat.

Ara començarem per vigilar junts el menjador del Col·le.

Necessitarem els nostres walkies amb piles i molta paciència perquè no serà fàcil enxampar-li in fraganti.

En el menjador, la cosa va ser impressionant. "Això no m'agrada" o "no puc més" eren les frases que més es repetien a l'hora de menjar. Mai havíem sigut conscients de la quantitat de menjar que es tirava. Allí el Capità Balafiament era el Rei!

A la vesprada, ens dirigim cadascun als nostres llocs i esperem impacients i molt atents a veure què ocorria.

La primera que va comunicar alarmada el que veia va ser Irene: en el bar de Paco la gent no parava de deixar-se menjar en els plats, que els cambrers tiraven al fem cada vegada que recollien les taules, a vegades fins a entrepans quasi sencers!

—Ací agent P de Pepo; Dos empleats acaben d'omplir un poal de fem sencer amb menjar! Hi ha de tot: fruita, carn, iogurts... fins a llagostins! Amb el

que li agraden a la meua àvia, que sempre els posa en els menjars especials! El mateix que vaig veure l'altre dia. El propi Capità Balafiament dirigint un supermercat!

—A la parla L de Lucas; Això és més greu del que pensàvem. En l'hamburgueseria ocorre el mateix. Crec que, a l'hora de demanar, ningú es recorda del que omplin aquests menús.

—Ok, parla P de Pepo. Ens veiem en deu minuts en el punt de trobada. Canvi i tanque.

La veritat, és que les nostres cares de pànic ho deien tot. No teníem ni idea de com enfrontar-nos a aquesta situació. El Capità Balafiament estava actuant a ple en el barri i això podia tindre conseqüències molt greus.

—Se m'ocorre alguna cosa que pot ajudar-nos a acabar amb ell —va dir Irene—. Els autèntics Superherois tenim la vista entrenada per a descobrir les injustícies, però moltes persones no són conscients que són ací. Podem gravar el que està passant i dir-li-ho a la meua cosina Inés. Ella està fent pràctiques en la tele del barri i ens pot ajudar a difondre'l. Així tothom s'assabentarà de com i on està actuant el Capità Balafiament.

A tots ens va semblar una gran idea. Durant uns dies ens dediquem a gravar tot el menjar que es malgastava en el menjador, en el bar, en el supermercat i a les nostres cases i entreguem el nostre vídeo a Inés. Ella va comptar en la tele com havia sorgit la idea de fer-ho i va parlar de l'E.S.I., però clar, sense revelar qui érem, ja sabeu que els autèntics superherois no han de presumir del que aconsegueixen davant dels altres. Quan es van assabentar que havien sigut uns xiquets els que havien desemmascarat al Capità Balafiament tothom es va sorprendre. El Capità Balafiament havia actuat davant dels nassos de tots, a pesar que són ells els que van al supermercat i al bar de Paco, cap adult s'havia adonat. Descobrim que el primer passe a l'hora de lluitar per alguna cosa, és fer-ho visible i això és el que hem aconseguit amb el nostre vídeo.

Els autèntics Superherois no tenim força atòmica, però sí força per a mobilitzar als altres contra les injustícies i, gràcies al nostre vídeo, moltes persones en el barri es van adonar de la quantitat d'aliments que malgastem, mentre que milions de persones no tenen res per a menjar cada dia.

Els Supervilans són poderosos i ja sabeu que estan sempre buscant còmplices que els ajuden a aconseguir els seus objectius. Recordeu, futurs superherois, que cada vegada que tireu menjar al fem, estareu col·laborant amb el Capità Balafiament.